Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLIV – Nr. 11 834 | 4 PAGINI – 50 BANI | Luni 11 ianuarie 1988

După prima manșă a „optimilor" în cupele europene

ȘANSE REALE PENTRU CELE TREI REPREZENTANTE ALE HANDBALULUI NOSTRU FEMININ

C. C. E.:

SPARTAK KIEV – ȘTIINȚA BACĂU 26-24

CERKASI, 10 (prin telefon). Pe terenul din Sala Sporturilor „Constructorul" din localitate a avut loc prima manșă din turul al doilea al „Cupei Campionilor Europeni" la handbal feminin, dintre echipele campioane ale Uniunii Sovietice — **Spartak Kiev** și României — **Știința Bacău**. Partida s-a încheiat cu scorul de 26—24 (13—15), după o luptă deosebit de dîrză, în care ambele formații au făcut totul pentru a cîștiga. Handbalistele românce, după cum o arată și rezultatul, au

(Continuare în pag. a 4-a)

Cupa Cupelor:

MUREȘUL TG. MUREȘ – VASAS BUDAPESTA 22-19

TG. MUREȘ, 10 (prin telefon). Un public numeros și entuziast a aplaudat victoria formației favorite, **Mureșul**, în debutul său în „Cupa Cupelor" la handbal feminin: **22—19 (12—7)**, în compania valoroasei echipe **Vasas Budapesta**, de mai multe ori cîștigătoare și finalistă în C.C.E. și Cupa I.H.F. Trebuie subliniat faptul că în ciuda „cărții de vizită" a formației vizitatoare, handba-

Mihail VESA

(Continuare în pag a 4-a)

Cupa I.H.F.:

E. S. BESANÇON – RULMENTUL 25-21

BESANÇON, 10 (prin telefon). La Palatul Sporturilor, în prezența unui număr mare de spectatori, formația locală **E. S. Besançon a întrecut cu 25—21 (12—10) pe Rulmentul Brașov**, într-un meci contînd pentru turul secund (manșa I) al Cupei I.H.F. la handbal feminin. Cum era de așteptat, echipa gazdă — cu cîteva internaționale din reprezentativa Franței în teren — a practicat un handbal în viteză și în forță, s-a detașat chiar din start, și rareori a permis handbalistelor de la Rulmentul să se apropie la unul sau două goluri. Formația brașoveană s-a regăsit mai greu în această dificilă partidă, în balanță atîrnînd — după cum ne spunea, la telefon, antrenorul **Remus Drăgănescu** — și oboseala cauzată de o foarte lungă și dificilă călătorie. Rămîne ca duminica viitoare, în partida revanșă, cînd

(Continuare în pag. a 4-a)

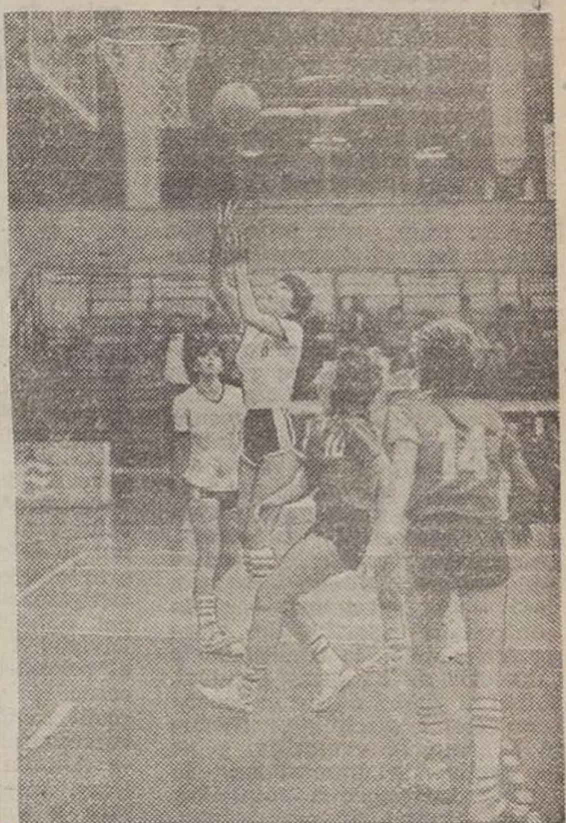
În Divizia A de baschet feminin

RAPID – VOINȚA BUCUREȘTI 1-1, UN MECI DE MARE ATRACȚIE!

În etapa a XII-a a Campionatului Național de baschet feminin s-au disputat două meciuri în prima grupă valorică și trei partide în grupa 7—12.

GRUPA 1—6

RAPID — VOINȚA BUCUREȘTI 1—1: 85—81 (66—66, 44—41) și 81—86 (47—43). Victoria rapidistelor înregistrată în prima partidă poate fi considerată ca o surpriză, avîndu-se în vedere diferența de valoare dintre cele două echipe (net favorabilă Voinței). Elevele lui **Victor Bulancea** au avut o prestație, în general, mulțumitoare și au obținut un succes meritat, după ce au fost necesare și prelungiri. În meciul al doilea, evoluția scorului a fost la fel de interesantă, nici una dintre formații neputîndu-se detașa decisiv. Echilibrul întîlnirii este cît se poate de bine redat de următoarele situații de pe tabela de scor: 21—21 în min. 8, 31—31 în min. 14, 43—43 în min. 21 și 58—58 în min. 28. Rapidistele s-au desprins în min. 33: 70—60, datorită, în special, jocului bun al **Eugeniei Popa**, ce părea hotărîtor în realizarea unui nou succes. Dar ea avea să fie descalificată pentru 5 greșeli personale (min. 36), iar Emilia Alixandru, care a înlocuit-o, a avut o evoluție foarte slabă și feroviarele... au pierdut o partidă ce părea cîștigată. Marcatoare: **Popa** 19+27, **Pîrvan** 2+3, **Trică** 10+3, **Biduianu** 10+3, **Iancu** 6+4, **Cristescu** 13+11, **Lefter** 21+27, **Alixandru** 4+3 pentru Rapid, respectiv **Ștefan** 11+8, **Caloianu** 10+8, **Urogdi** 12+10, **Jugănaru** 4+13, **Filip** 9+10, **Borș** 31+27.

Elena Trică *(Rapid)* *înscrie un nou coș, urmărită de* Rodica Jugănaru *(nr. 10)*
Foto: Eduard ENEA

Nicoleta ALDEA

(Continuare în pag. 2-3)

Elisabeta Tufan: „LUMEA SCRIMEI E MICĂ, DAR ARE O ZESTRE BOGATĂ DE MEDALII..."

Nu puțini — inclusiv din lumea scrimei noastre — atribuiau medalia olimpică de argint a floretistelor românce, de la Los Angeles '84, în bună măsură conjuncturii. Ca martor al întrecerilor nu am împărtășit defel acest punct de vedere, bazîndu-ne pe faptul că marea majoritate a principalelor forțe din floreta feminină se afla în plin proces de reconstrucție, iar echipa noastră reprezentativă avea gata de lansare un tînăr cvartet de talente, elementele de legătură între J.O. '84 și J.O. '88 fiind Elisabeta Guzganu-Tufan și Rozalia Oros-Husti. Optimism care s-a validat prin mari performanțe în acest ciclu olimpic, cele mai bune floretiste din lume dovedindu-se două românce, în 1986 la Stuttgart, Reka Lazăr — campioană mondială de tineret și în 1987 la Lausanne, Elisabeta Tufan (Steaua) campioană mondială de senioare, ceea ce a contribuit ca medalia de argint obținută la Lausanne de echipa feminină a României să nu mai constituie o surpriză.

— Pentru Elisabeta Tufan, însă, titlul de primă floretistă a lumii a constituit o surpriză?

— *Oricum mai mult decît clasarea mea pe poziția a 4-a în prestigioasa anchetă a Asociației Presei Sportive din țara noastră și care mă bucură nespus. Mai ales că scrima este uneori minimalizată. Lumea scrimei noastre nu este mare, n-a fost niciodată, dar a contribuit, uneori chiar din plin, la zestrea de medalii mondiale și olimpice a sportului românesc. La aceasta m-am și gîndit cînd la Palais de Beaulieu din Lausanne mă aflam pe podiumul de premiere, nu după proba individuală — atunci eram încă sub tensiunea puternică a unei fantastice finale, cu multe momente-limită —, ci după întrecerea pe echipe, alături, pe treapta a doua, de coechipierele mele Reka Lazăr, Claudia Grigorescu, Rozalia Husti și Georgeta Beca.*

Paul SLĂVESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Sîmbătă, la hochei pe gheață, în primul eșalon valoric

DINAMO ȘI-A LUAT REVANȘA LA MIERCUREA CIUC

Sîmbătă s-au disputat meciurile retur din cadrul celei de a doua etape a turneului final al Diviziei A I la hochei, la care participă primele 4 echipe clasate. Surpriza etapei o constituie victoria formației Dinamo la Miercurea Ciuc după ce Sport Club învinsese la scor în primul meci.

STEAUA — DUNĂREA GALAȚI 8—2 (3—0, 4—2, 1—0). A doua întîlnire dintre ocupantele locurilor 1 și 4 în clasament a semănat leit cu cea de vineri. Neta superioritate a formației militare la toate capitolele și omogenitatea sa valorică au permis antrenorilor **I. Gheorghiu** și **A. Crișan** să încerce diferite formule de echipă și scheme tactice, în vederea meciului, mai dificil, cu Sport Club, de săptămîna aceasta. Steliștii nu au forțat decît pînă în minutul 35, cînd s-au distanțat la 7 goluri, marcate din faze frumoase, în urma unor combinații de efect sau cu șuturi de la distanță și semidistanță.

Ca întotdeauna, Dunărea a dat o replică dîrză campioanei, contribuind la frumusețea spectacolului. Hocheiștii gălățeni s-au descurcat destul de bine în treimea adversă, dar ratările — uneori incredibile — și evoluția foarte bună a portarului stelist **Stanciu** i-au privat de un rezultat mai strîns.

Din nou remarcăm sportivitatea celor două formații.

Marcatori: **Burada** 3, **Daia**,

Chiriță continuă să fie unul din animatorii atacului echipei Steaua
Foto: Aurel D. NEAGU

Marian NEGOIȚĂ

(Continuare în pag 2-3)

UN OBIECTIV POSIBIL (dar greu!) AL TRĂGĂTORILOR: TRANSFORMAREA LOCURILOR-COTĂ ÎN MEDALII OLIMPICE

Anul competițional 1987 a adus tirului nostru două medalii, ambele de argint și ambele cîștigate în proba de pistol liber. Autori: Sorin Babii (la individual) și Babii, împreună cu Liviu Stan și Ilie Petru (la echipe), la Campionatele Europene pentru arme cu glonț de la Lahti, în Finlanda. A fost încă o realizare de prestigiu a tirului românesc, care prelungește lanțul de medalii aduse, an de an, de trăgători mișcării noastre sportive. Meritul acestor țintași, care au acumulat, de-a lungul timpului, o mare experiență competițională și au cucerit deseori titluri și medalii la mari competiții internaționale (cele mai răsunătoare, în 1985, la „europenele" de la Osijek) rămîne incontestabil. Așa stînd lucrurile, e lesne de admis că și în vederea competițiilor importante, organizate în 1988, trăgătorii din proba de pistol liber oferă speranțe de a ocupa noi locuri pe podium.

Totuși, numărul medaliilor cucerite în 1987 (și în 1986, de altfel), nu s-a ridicat la nivelul a ceea ce așteptam de la trăgătorii noștri, pentru simplul motiv că ei înșiși ne obișnuiseră cu mai multe asemenea trofee! Și-atunci, cum putem caracteriza anul recent încheiat al tirului nostru de performanță?

Să pornim de la realitatea că în aceste ultime două sezoane **țintașii români au obținut 8 locuri-cotă la Jocurile Olimpice din 1988**, poziții extrem de greu de cîștigat dacă avem în vedere că aceste „pașapoarte olimpice" se pot adjudeca doar la campionatele europene, la cele mondiale și la concursurile speciale (4—5 la număr pe an) de Cupă Mondială. Constatăm că, la această oră, din 126 de țări afiliate la Federația Internațională de Tir au cîștigat locuri-cotă doar 39 de țări, că Bulgaria are doar 6 asemenea poziții, Austria 7, Anglia 6, Norvegia 4, Iugoslavia 5 etc. **Iată distribuția, pe probe, a locurilor-cotă ale trăgătorilor români: cîte două la pistol sport feminin și pistol 10 metri feminin, și cîte unul la pistol viteză, pistol liber, pistol 10 metri masculin și skeet. Sportivii care au contribuit la obținerea lor sînt Corneliu Ion, Sorin Babii, Anișoara Matei, Maria Macovei, Maria Ciobanu și Ioan Toman.** Enumerînd acești performeri nu am făcut altceva decît să trecem în revistă, în fond, pe candidații cei mai autoritari dintre trăgătorii români la competițiile oficiale ale anului 1988 și mai cu seamă la Jocurile Olimpice.

În afara lui **Sorin Babii**, ale

Radu TIMOFTE

(Continuare în pag 2—3)